

Egy olyan szakmát játszva meg lehet tanulni, ami érdekli az embert

Erdélyi Levente: Fontosak a reális célok, s persze a sikerre törekedni kell

– Mikor és miért döntött úgy, hogy a szerkezetlakatos szakmát választja? – kérdeztük Erdélyi Leventét, aki 2015-ben az SZKTV versenyen 1. helyezést ért el.

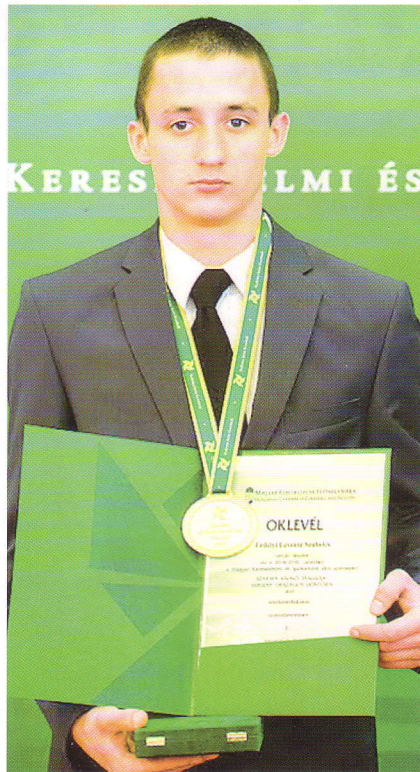
– A szerkezetlakatos szakmával nagyon korán, úgy 11-12 éves koromban ismerkedtem meg. Nagypám akkor már évtizedek óta ebben a szakmában dolgozott, akkor még Bátaszéken laktunk, ott volt egy családi vállalkozásunk. Így kézenfekvő volt, hogy amikor tudtam (iskolai szünetekben, hétvégente, akár még iskola után is) besegítettem. Bár olyan fiatalon még nem lehettem nagy segítség, hiszen az elején a legveszélytelenebb dolgokkal kezdtem, például fúrtam, de az évek során sok szakmabelivel találkozhattam és sok mindent sikerült megtanulnom, sok jó tanácsot kaptam.

– Ki és mi segítette ebben a döntésben?

– Bár a szakma továbbvitele kézenfekvő volt, ám akkoriban az általános iskola után a gimnáziumot választottam. Aztán történt egy sajnálatos dolog az életünkben, ami akkoriban és azóta is sokakkal előfordul, s nem volt más lehetőségünk, mint elhagyni a szülővárosomat. Akkor költöztünk Szulokba. Ekkor döntöttem el, hogy egyelőre felhagyok a gimnáziummal és szakmát tanulok, hogy minél előbb dolgozhassak, anyagilag is segíthessem a családot.

– Milyen jövőt képzelsz magának? Mit jelent Önnek a siker?

– Noha szeretem ezt a szakmát és segített elindulni az életben, mindenképpen szeretnék továbblépni. A következő tanévben

elkezdem az érettségi előkészítőt esti tagozaton, így a munka mellett tanulhatok, azután pedig szeretnék főiskolára menni, lehetőleg a szakmával kapcsolatosan. Gépészmérnök szeretnék lenni. Mert a sikerre törekedni kell! Fontos, hogy reális célokat tűzzünk ki magunk elé. Nyilván mindenki szeretne nagy házat, jó autót és még sok mindent. Az én céljaim magamra és a családomra épülnek, fejben megvan már az út is, ami elvezet hozzájuk, ami akár még izgalmasabb is lehet, mint maga a cél. Ha minden sikerül vagy legalábbis mindent megteszek, amit csak tudok, akkor büszke lehet rám a családom és büszke lehetek magamra. Talán ez a legnagyobb siker számomra.

– Vannak-e példaképei, s kik azok?

– A példakémem a nagypám. Neki köszönhetem a sok tanácsot, a lehetőséget. Természetesen felnézek még a volt tanáraimra, oktatóimra, edzőimre, mindenkire, aki egy kicsit is, de hozzá tett az évek alatt ahhoz az emberhez, aki ma vagyok.

– Mit tanácsolsz a mostani pályaválasztóknak?

– A mostani pályaválasztóknak mindenképpen azt tanácsolnám, hogy ha van lehetőségük, próbáljanak ki minél több szakmát, akár úgy is, ahogy én kezdtem. Ott kell lenni egy kicsit abban az életterben. Ha vonzza őket valamelyik szakma, olvassanak utána, érdeklődjenek a szakmában dolgozóknál, melyek az előnyei, melyek a hátrányai. Mindenképp menjenek biztosra, hogy az kell nekik. Ha nem, akkor pedig váltsanak. Egy olyan szakmát játszva meglehetősen tanulni, ami érdekli az embert!